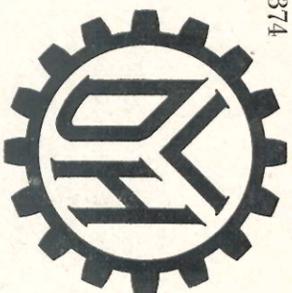

F. Melman

EIKE OVERENKOMST MET BESTAANDE „VAN DER HEEM-PERSONEN“ IS TOEVALLIG

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN van VAN DER HEEM N.V. · DEN HAAG · HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Antorjwielafabrik N.V.

Vijf- en -twintigjarige zaken- en vriendschapsband

Gaarne voeg ik bij de vele felicitaties, die op deze dag zeker aan onze president-commissaris zullen worden aangeboden, de mijne.

Bij dit gedenkwardig jubileum gaan mijn gedachten onwillekeurig terug naar het begin van onze relatie.

Nog zie ik mij op die betamelde Zaterdagochtend naar Rotterdam gaan met een radio-toestelletje onder de arm, waar ik ten kantore van Stokvis werd ontvangen door de heer Erwich, die het aanstonds de moeite waard bleek te vinden de heer Van Randwijk te betrekken in ons gesprek in een wachtkamerij. Het was mij toen nog niet bekend, dat een Zaterdag voor dergelijke bezoeken weinig geschikt is. Had men mij toen afgewezen, dan was waarschijnlijk de relatie met Stokvis en de heer Van Randwijk nooit tot stand gekomen.

Natuurlijk zou het te ver voeren indien ik zou proberen op deze plaats alle belangrijke gebeurtenissen van de afgelopen 25 jaren te memoreren. Een ding is echter zeker: Het was de heer Van Randwijk die in zee ging met de toenmalige firma Van der Heem en Bloemsma en ik bewonder zijn moed

DE HEER J. VAN RANDWIJK, zilveren president-commissaris, viert als zodanig een zeldzaam jubileum. De heren L. W. van der Heem, directeur-fabrikant (links) en J. van Randwijk, directeur-verkoper (rechts), wier zakelijke en vriendschapsbanden nauw zijn verweven, hebben reden tot verheugenis over de tot heden behaalde resultaten.

en inzicht om dat te doen met een firma, die in die tijd nog nauwelijks betekenis had.

Ik verscheen als vertegenwoordiger ener firma, welke nog uitsluitend beschrikte over mensen, die ijverig waren en van goeden wille, maar meer praktisch niet.

Gelukkig evenwel deelde de jubilaris van vandaag weldra in ons laaiend enthousiasme, hetgeen er onder meer toe leidde, dat na korte tijd de sedertdien beroemd geworden KY in de handel werd gebracht.

Uit deze stap vloecide op zijn beurt het besluit voort met een „echte“ fabriek te beginnen.

Maar ja! Weliswaar waren de bouwplannen er, doch alle begin is moeilijk en... er was geen geld! Pogingen door middel van advertenties een geschikte ruimte te huren, leidden niet tot het gewenste resultaat.

Het was toen de heer Van Randwijk, die het nog éénmaal wilde proberen en inderdaad: dank zij deze stap gelukte

Tijdens de reis in 1947 van de heren L. W. van der Heem (links) en J. van Randwijk (rechts) naar Indonesië werd de Javasaal-Stokvis N.V. te Djakarta opgericht.

het V.D.H.-tje

onder redactie van Carel Niermeier, Afdeling Publiciteit Van der Heem N.V., Maanweg 256, 's-Gravenhage, telefoon 723820, toestel 338.

Het adres, waar Uw bijdragen voor dit blad, oplage 3000 exemplaren, zo van harte welkom zijn.

Aan dit nummer werken mede: mej. Smit, de heren Claassen, Coomans, L. W. van der Heem, de Jong, van Kleef, Koopman, Drs van Luttervelt, mr Oosterhof, Oosthoek, dr Scheurer, Steevens, van Vliet en Vroklage, de Personeelsafdeelingen, de Ideeëncommissie en Stokvis afd. Publietheit.

het de beschikking te krijgen over een fabriekspand in de ons later zo vertrouwd geworden Stortenbekerstraat. De firma beschikte niet over voldoende geldmiddelen om de uitvoering der gevormde plannen te financieren. (Zie verder pag. 4 onderaan.)

HONDERDDUIZEND RIJWIELEN SOLEX

Honderd genodigden zijn 14 April j.l. getuige geweest van het gereedkomen van het honderd-thuizendste Rijwiel Solex.

Was een opgewekt gezelschap; er was dan ook reden om een tikkeltje in feeststemming te zijn. Onze bijdrage aan de (hulp-)motorisering van wielrijdend Nederland is niet gering geweest en..... zal nog indrukwekkender worden.

De directie op de voorste rij.

De heer J. van der Heem begroette die zonnige morgen in de met vele bloemen en planten versierde cabine van de Enaf de gasten: de directie van Stokvis, vertegenwoordigers van enkele Ministeries en van het Gemeentebestuur van 's-Gravenhage, de Pers, verkeersorganisaties en de Kernvoorzitters van de Enaf, Maanweg en Utrecht.

In zijn toespraak belichte onze directeur het feit dat wij met de Solex het principe van de constructeurs van rijwielen-met-hulp-motor trouw zijn gebleven. Wij hebben er geen ingewikkeld te bedienen verkeerspaniek-zanier van gemaakt.

Eenvoudig te bedienen, een redelijke snelheid, een lage kostprijs: een veilige bromfietstus zijn de bases, waarop de goedwill van de Solex is gestoeld.

100.000ste Solex op de band.

Nadat inmiddels een claxon aankondigde, dat de 100.000ste Solex op de band moest worden geplaatst en zulks door de heer Brakman, onder geflits van fotolampen was geschied, sprak de heer E. F. Eriksson, directeur van de Solex Verkooporganisatie voor de Benelux en voorzitter van de R.A.I.

Uitvoerig belichte hij de economische aspecten van de bromfietstus. Alle gasten waren vervolgens ooggetuige van het gereedkomen van de „feestfiets“.

De heer J. W. van der Heem droeg in een humoristisch speechje en onder langdurig applaus de 99.999ste, de 100.000ste en de 100.001ste Solex over aan de Van der Heemse winnaars van de Solex-loterij. Vooral de heer Revet (Utrecht) was van de verrassing schier onderstoven, drukte iedereen die hem hebben wilde, de hand en vertelde dat dit geschenk van de directie van Van der Heem N.V. precies een week vóór zijn 25-jarig huwelijksfeest kwam. Voortaan gaat het echtpaar Revet brommend door het leven.

In een voortreffelijke toespraak bedankte Kernvoorzitter Enaf, de heer Evers, de Directie voor haar geste, sprak warme woorden over de vele sociale voorzieningen voor het personeel en gewaagde van warme gevoelens, die meer betekenen dan alleen de verhouding werkgever-werknemer, ten gevolge van de diep-menselijke visie van de Directie in het personeelsbeleid voortdurend tot uitdrukking gebracht.

De oprechte, sympathieke woorden van de heer Evers ontlokte een lude bijval. Na enige tijd genoeft bij elkaar te hebben vertoefd, kwam het einde van de viering van de mijlpaal in de geschiedenis van de Nederlandse Solexfabriecage.

KIJK en VERGELIJK

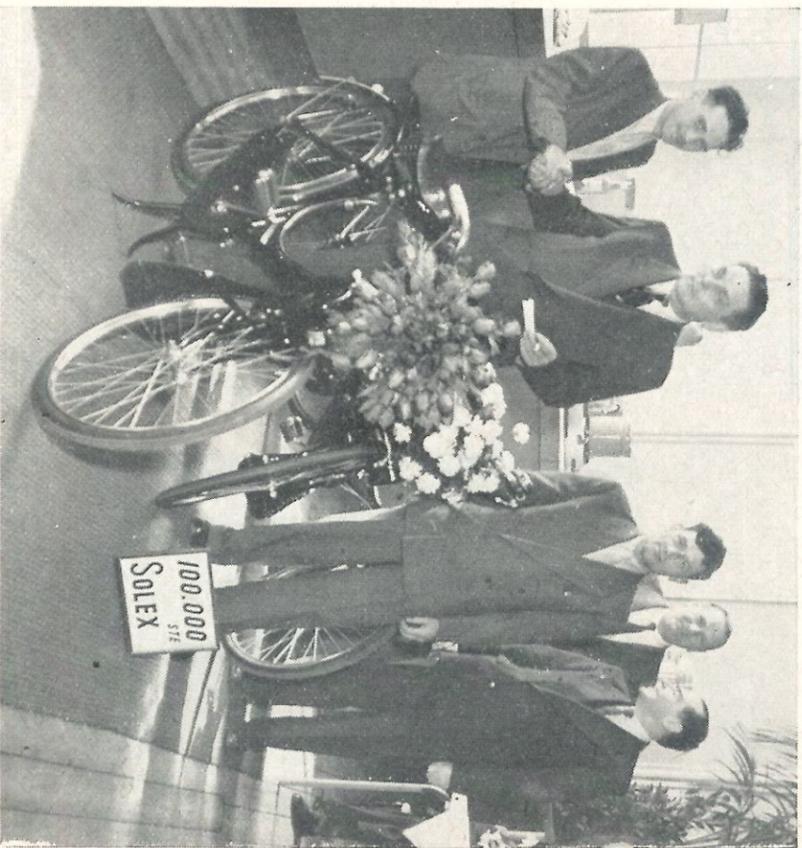
De (meeste) mannen hebben een hekel aan de schoenmaak en toech zullen zij door hun vrouwen geraadpleegd worden, als het er om gaat nieuwe dingen aan te schaffen.

Alles wat het in de donkere dagen van December nog wel gééd, vertoont, nu er feller licht in de kamers komt, meedogenloos zijn kale, verstaten plekken. En wanneer dan de gehele inventaris van Uw huis wordt geklopt, gelucht, gewassen en geïnspecteerd, dan ontdekt Uw vrouw veel dat aanvulling of vernieuwing nodig heeft.

Van Uw huishoudkas worden in deze tijd wonderen gevraagd. Er wordt door Uw vrouw en U gerekend, gewikt en gewogen. Dan gaat U naar de winkel. En als U dat doet, overtuigt U dan ook of het Nederlandse product in prijs en kwaliteit evenwaardig is aan het buitenlandse fabriekaat.

De conclusie? Wel, als U hebt gekeken en vergeleken, dan geeft U als U dat op grond van prijs en kwaliteit kunt doen, de voorkeur aan het Nederlands fabriekaat. Dat is de overtuiging van de

VERENIGING
„NEDERLANDS FABRIKAAAT“

De drie prijswinnaars.

Wat willen die moderne Kunstenaars?

Telegrammen

VAN: VANDERHEEM-HOLLAND
AAN: SOLEX-NEULLY SUR SEINE-FRANKRIJK.

De honderdduizendste Hollandse Solex heeft als eerste daad na zijn geboorte op 14 April 1954 de eer zijn vierhonderdduizendste Franse collega hartelijk te feliciteren en hem een lang en gelukkig leven toe te wensen.

VAN DER HEEM

*

VAN: SOLEX-NEULLY SUR SEINE-FRANKRIJK
AAN: VANDERHEEM-HOLLAND

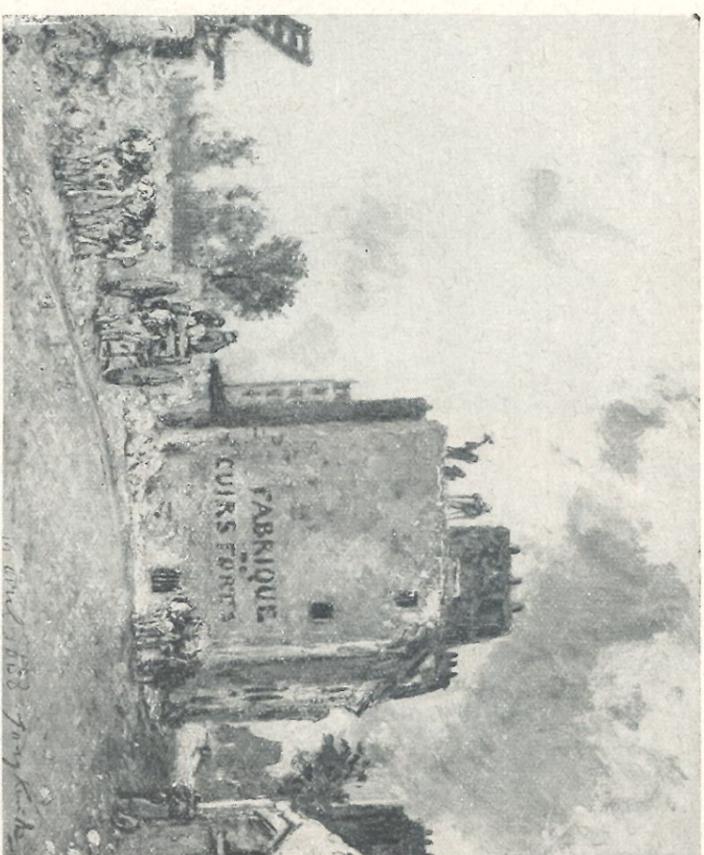
Zijn verhengd onze welgemeende gelukwensen te zenden bij de geboorte van de honderdduizendste Hollandse Solex. Moge er nog vele geboorten volgen.

SOLEX

(Deze telegrammen werden gewisseld op 14 April 1954.)

Wat willen die moderne kunstenaars?

U wilt natuurlijk reeds lang, dat de tijd voorbij is waarin men voor het bezoeken van een museum zijn beste pak aandeed, of, zoals in sommige landen gebruikelijk was, zijn hoge hoed opzette.

U wilt natuurlijk ook, dat de musea gemeenschappelijk eigendom zijn, dus ook van U die door Uw belastingen deze instellingen steunt.

Toch zijn er nog, die menen dat de musea gebouwen zijn, waar men zeer geleerd voor moet zijn om er in rond te wandelen en dat men er fluiserend en geheimzinnig moet spreken.

Maar ook al behoort U niet tot deze laatste groep, toch heeft U bij het zien van schilderijen U wel eens afgevraagd: „Wat bedoelen die kunstenaars nu eigenlijk?“ of U heeft gezegd: „Dat is niets voor mij, dat begrijp ik toch niet, het lijkt niet meer op de natuur.“

Over deze moeilijkheden, die zich vooral voordoen bij het zien van moderne kunst, willen wij graag eens met U praten in een cursus die speciaal voor het personeel van Van der Heem gehouden zal worden. In deze cursus zullen wij zowel de oudere als de moderne schildersolen behandelen en aantonen, dat er een logische ontwikkeling te bespeuren valt naar het moderne kunstwerk.

Wilt U enkele namen van kunstenaars van wie werk in het museum te zien is en die wij zullen bespreken? Israëls, Matis, Bosboom, Jongkind, Toorop, Van Gogh, Mondriaan, Ouborg.

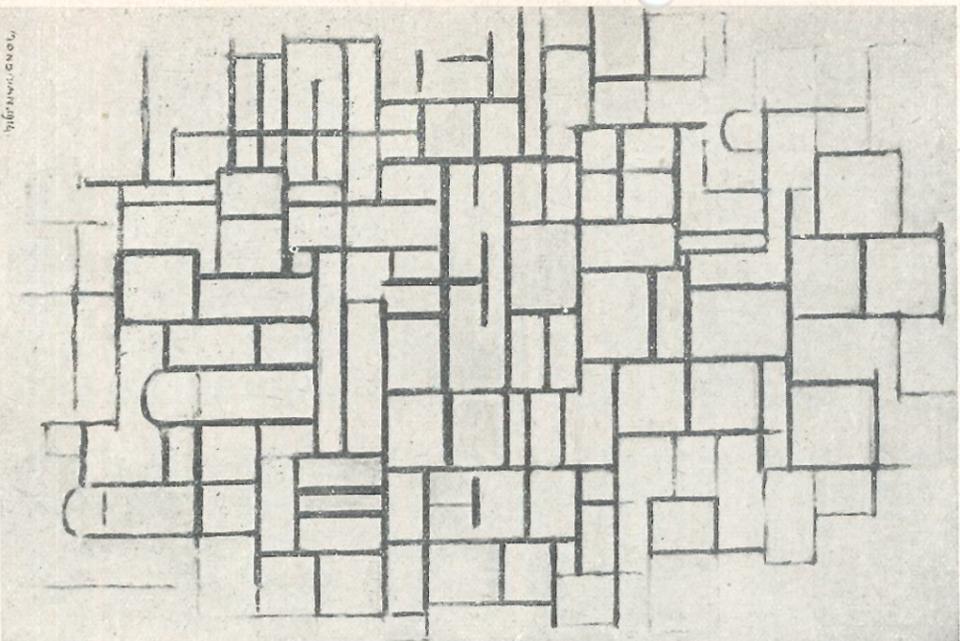
Wij zullen tevens bekijken hoe een kunstwerk tot stand komt en met welke middelen de kunstenaar werkt, wat hij met deze middelen kan doen en wat lijnen, vormen en kleuren eigenlijk zijn.

Dat de twee schilderijen die wij hierbij afbeelden, niet zo ver van elkaar afstaan als op het eerste gezicht lijkt, hopen wij U op het einde der cursus duidelijk gemaakt te hebben.

1. De afbraak — J. B. Jongkind
2. Compositie 6 — P. Mondriaan

HARRY VERBURG,
Hoofd Pedagogische Afdeling
v.h. Gemeentemuseum van
's-Gravenhage

Vier cursusaftonden zullen op Woensdagavonden binnenkort beginnen. Deelname f 0.50 totaal. Aanmelden bij de afd. Soc. Zaken of bij Kernleden.

„Compositie 6“

ONS BEDRIJF EN DE B.B.

Wij belooften U de vorige keer te schrijven over de maatregelen, welke in het kader van de Bedrijfsbescherming door de Overheid worden gevraagd.

Deze maatregelen zijn verdeeld in drie groepen:

1. Thans te nemen maatregelen:
1. Aanwijzen van een hoofd bedrijfsbescherming;
2. Samenstellen van een beschermingsplan;
3. Regelen van de verhouding bedrijfsbescherming-overheidsorganisatie;
4. Inschakelen resp. werven van personeel voor de hulploegen der bedrijfsbeschermingsorganisatie;
5. Opleiden en oetemen van het personeel bedoeld onder 4.

II. Maatregelen te nemen binnen een week na afkondiging van de staat van oorlog, welke nimmer reeds thans voorbereiding wagen:

1. Voorkomen van lichtuitslag;
2. Interne waarschuwing;
3. Aanleg van schuilgelegenheden;
4. Uitrusten van een bedrijfsbrandweer en het treffen van brandpreventie-maatregelen;
5. Uitrusten van de medische- en reddingsploegen.

III. Gedriscende maatregelen:

1. Regelen van wederzijdse hulpverlening tussen aangrenzende bedrijven en eventueel voorbereiden van een gezamenlijke beschermingsorganisatie;
2. Formeren en uitrusten van pionierploegen, ordedienst, enz.;
3. Inrichten van een centrale post;
4. Treffen van eventuele aanvullende maatregelen ter verhoging van de operationele parateid der bedrijfsbeschermingsorganisatie;
5. Treffen van maatregelen ter bescherming van gebouwen, installaties en voorraden.

C. O.

(Vervolg van pag. 1.)

Deze omstandigheid, alsmede het streven de band met Stokvis sterker te maken, deed partijen besluiten een naamloze vennootschap op te richten. De heer Van Randwijk werd benoemd tot president-commissaris, de heer J. van der Heem tot commissaris, terwijl mijn broer P. H. J. van der Heem en ik de directie vormden.

Sedert 1 Mei 1929 is onder de bekwame en enthousiaste leiding van de president-commissaris een band ontstaan tussen Stokvis en onze onderneming, die zo hecht is geworden, dat het moeilijk valt zich een andere constructie in te denken. Zonder Stokvis zou Van der Heem wellicht niet zijn geworden wat zij thans is.

schonken en dit jubileum getuigt ervan, dat het nimmer werd beschaamd. Het typeert bij uitstek de grote gaven van hoofd en hart van de heer Van Randwijk, dat hij de vele en velerlei taken, welke hij op zijn weg vond, steeds wist te volbrengen op een wijze, waarvoor wij hem te allen tijde erkentelijk zullen blijven.

In de afgelopen 25 jaren hebben de beide zo nauw samenwerkende vennootschappen gelukkig verscheidene aangename gebeurtenissen meegemaakt, doch het spreekt vanzelf, dat de moeilijkheden haar evenmin bespaard zijn gebleven.

Steeds was het onze president-commissaris, die er toe bijdroeg deze laatste te overwinnen.

Het doet mij genoegen er anderzijds aan te herinneren, dat de band tussen Stokvis en Van der Heem geleidelijk zo nauw was aangehaald, dat, toen er in 1940 moeilijkheden rezen, de keuze op mij viel om te worden benoemd tot directeur van R. S. Stokvis & Zonen N.V., een functie, die ik gedurende 7 jaren heb vervuld.

Onder meer was het in die tijd, dat wij naar Indonesië gingen, waar Java-staal-Stokvis N.V. werd opgericht. Vrijlig mag dan ook worden gesteld, dat Van der Heem wederkerig de Stokvis-belangen heeft gediend.

Beste Koos,

Thans graag nog een persoonlijke woord. De familie Van der Heem en de gehele staf van Van der Heem N.V. brengen je op deze dag hulde en danken je voor hetgeen je in de afgelopen 25 jaren voor ons allen hebt gedaan. Het komt niet vaak voor, dat een president-commissaris kan terugzien op een 25-jarige activiteit bij één en dezelfde onderneming, noch, dat die onderneming mede door zijn hulp uitgegroeid is van een „seemannsdaakteje”

Idee van de heer H. J. Slagmolen, Utrecht: het toepassen van een hand-wikkelmachine voor het aanbrengen van de buitenwikkeling op hysteress-rotoren e.d.

In verband met de betrekkelijk geringe productie was voor dit werk geen wikkelmachine gereserveerd en werd de wikkeling met de hand aangebracht.

Uiteraard betekende zulks een tijdrovende arbeid. De heer Slagmolen stelde voor om een eenvoudig handwikkelparaat te maken. Dit is gebouwd en het blijkt in de praktijk goed te voldoen. Het idee is beloond met f 15.—

*

De heer Verelzen kwam met het voorstel het zilverstaal, dat bij de fabricage van de pom GZ 64536 wordt gebruikt, te wijzigen in automatenstaal en uit te harden.

De hierdoor verkregen besparing is plm. 0,5 cent per stuk en, de productie-hoeverheden in aanmerking genomen, levert dit idee een beloning van f 5.— op.

*

Door de overvloedige lak van de luchtfilterhuizen met een hand 240 af te glanzen, inplaats van de verdunning te gebruiken en vervolgens met viltstijven te slijpen, wordt een besparing verkregen; deze methode zal voortaan worden gevolgd.

De heer Saat ontving voor dit goede idee een premie van f 15.—

*

Het voorstel van de heer Lankhorst is niet uitvoerbaar, daar het hier een kottendoor betreft, waarmee een sleuf wordt gestoken door middel van het bewuste betijfelde. Een zaagfrees zou niet in het werksluk gebracht kunnen worden.

Deze inzending is echter wel de aanleiding tot het herzien van de toleranties zodat het betijfelde iets langer kan worden gebruikt. Voor de tip is f 2,50 toegekend.

tot een groot-industrie, die artikelen verzandigt, welke niet alleen in Nederland maar over de gehele wereld bekendheid genieten en de naam Eriss tot een begrip hebben gemaakt. Met dit jubileum wens ik je van harte geluk en graag geef ik uitdrukking aan de hoop, dat het je gegeven mag zijn je functie nog vele jaren te vervullen op de wijze, die wij allen van je kennen: met elan en energie!

Stapelstein

MIJNHEER JAN, OFFICIER IN DE ORDE VAN ORANJE-NASSAU

DE HEER J. VAN DER HEEM wordt hier, namens het bestuur van de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor 's-Gravenhage, gelukgewenst door de ondervoorzitter, de heer mr Van Bosse.

Het heden en het verleden

MAANWEG, 29 April 1954. — „U zult begripen, dat ik niet ben gekomen om goedemorgen te wenssen. In opdracht van de Minister van Economische Zaken moet ik U mededeeling doen van het feit, dat H.M. de Koningin U, mijnheer Jan van der Heem, krachtens het Koninklijk Besluit van 10 April 1954, nr. 17, heeft benoemd tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau. Ik zal U thans deze onderscheiding omspelden.”

Met deze gedenkwaardige woorden, uitgesproken in de hal op de 4e etage Hoofd-Kantoor Maanweg door dr J. W. Nofelboom, burgemeester van Voorburg, werd mijnheer Jan het derde Koninklijk onderscheidend lid van de Directie en het Bestuur van Van der Heem N.V.

De president-commissaris, de heer J. van Randwijk, bood met een kernachtige toespraak de versierselen aan, bij deze benoeming behorende.

De ondervoorzitter van de Kamer van Koophandel, de heer Mr van Bosse, feliciteerde de voorzitter namens het Bestuur van de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor 's-Gravenhage. De heer Oosthoek als vertegenwoordiger van de drie Kernbesturen achtte de verkregen onderscheiding ook voor het personeel van Van der Heem N.V. een heuglijke gebeurtenis.

Mijnheer Leo sloot de rij van sprekers op de hem eigen korte en niet van humor gespennde wijze.

Mijnheer Jan, die om 9.15 uur met zijn moeder en zijn oom arriveerde, vond de feestelijk met bloemen versierde hal vol met vrienden en medewerkers.

De organisatie van de huldiging was een volkomen verrassing voor hem: „Ik vroeg mijn oom: „Wat is hier te doen?” „Miks” zei hij kort en toen begon er iets bij mij te dagen. Ik ben zo blij als een kind, waaraan ik wil verbinden, dat een kind het product van zijn omgeving is. Ik beschouw de onderscheiding dan ook mede bestemd voor allen, waarmede ik mag samenwerken.” Nadat de genodigden de Officier hadden gelukgewenst, bleef men geruime tijd gezellig bijeen, tot mijnheer Leo het sein gaf: „Vooruit allemaal, nu weer aan je werk!”

Toen de heer J. van der Heem, onze jongste directeur, op 13 Augustus 1907 werd geboren, was hij niet direct directeur van Van der Heem N.V.

Met andere woorden, de zoon noch de oprichter van onze N.V. zelf hadden met fabricage iets van doen. De vader, de heer P. H. J. van der Heem, was toen nog officier.

De onmiskenbaar technische interesse van zoon Jan evenwel is een belangrijk argument geweest, om het uniform uit te trekken en het volkomen nieuwe beroep te kiezen van radiofabrikant.

Mijnheer Jan begon na de H.B.S. met de verkoop van radio-onderdelen bij de fa. Verseevelt. Ook in de later opgerichte eigen onderneming kreeg hij deze taak op de — thans zo brede — schouders gelegd. Hij vond dat geen onverdeelde genoegen.

Sinds het overlijden van zijn vader in 1933 is niet het verkrijgen van de functie van mededirecteur zijn taak steeds omvangrijker geworden.

Vooraf de enorme vlucht van de N.V. na de oorlog, zijn andere maatschappelijke functies als die van voorzitter van de Kamer van Koophandel voor 's-Gravenhage, hebben de vrije tijd zo beperkt, dat zijn andere hobbies (behalve zijn werk dus) boksen en tennis, er thans bij zijn ingesloten.

Het is te hopen, dat zijn naaste medewerkers de Officier zoveel werk uit handen kunnen nemen, dat de tijd voor boksen weer beschikbaar komt.

Dan echter liever niet met de gelukwensende Redactie.

Een bijzondere dag

Er zijn veel opmerkelijke dagen in een jaar, maar op 29 April j.l. was het een zeer bijzondere dag.

Een bijzondere dag voor de heer J. v. d. Heem, in zijn functie van voorzitter van de Haagse Kamer van Koophandel, een bijzondere dag voor de familie v. d. Heem, maar evenzeer een bijzondere dag voor het personeel van Van der Heem N.V. en de E.N.A.F. N.V., van welke vennootschappen de heer Jan de jongste directeur is. Aangenomen mag worden dat de benoeming tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau o.m. plaats vond met het oog op het voorzitterschap van de Kamer van Koophandel en Fabrieken van 's-Gravenhage, hetwelk de heer J. van der Heem sedert enkele jaren bekleedt. Doch vast staat dat zij evenzeer verband houdt met het feit, dat de heer J. v. d. Heem onze directeur is en wanneer wij onze voldoening uitspreken, dat de heer Jan een Koninklijke onderscheiding te beurt is gevallen, dan is het op grond van het hierboven genoemde feit, dat de 29e April ook een bijzondere dag is voor ons personeel.

Op welke functie de onderscheiding dan ook meer in het bijzonder betrekking moge hebben, in alle beschiktheid menen wij toch zeker te mogen zeggen, dat de twee vennootschappen, waarvan de heer J. v. d. Heem directeur is, de leerlingen zijn geweest waardoor hij als voorzitter van de Haagse Kamer van Koophandel zoveel waardevol heeft onderhouden. Daarom, mijnheer Jan, ook namens het gehele personeel van Enaf en Van der Heem N.V. hartelijk gefeliciteerd met Uw Koninklijke onderscheiding en wij hopen, dat U deze nog lang en met ere zal mogen dragen.

DE DRIE KERNBESTUREN.

Solex-puzzle-plaag

Wij zullen het nooit meer doen! „Leuk,” zeiden ze tegen de Redactie, „er moet eens een puzzle in komen”. „Zouden de abonneés daar nu wel zin in hebben?” betwijfelden wij toen.

Mensenkinderen, waar zijn wij aan begonnen. Eerst kwamen de inzendingen druppelsgewijs, maar op een gegeven moment was de beer los! „Vijftig!” telde wij trots. „Honderd!” zeiden wij wat later, benepen.

Nu worden wij alleen maar schichtig, als de postman er aan komt en grifzend een pak inzendingen over het bureau kwakt.

Geukkig, 1 Mei is de inzendtermijn gesloten. Wat gaan wij nu doen? Juist! Een commissie benoemen. Die moet maar confereren over de prijzen en wie er mee mag gaan schrijven.

Mijnheer Leo, COMMISSARIS VAN STOKVYS N.V.

EEN VAN DE GRONDLEGERS van de thans grootste Haagse industrie is de heer L. W. van der Heem. Onze oudste directeur, vandaag benoemd tot commissaris van de Verkoopmaatschappij R.S. Stokvis en Zonen N.V., heeft het bewijs geleverd, dat d u r f — naast kennis en enthousiasme — het element is, waardoor een mens in het leven kan slagen.

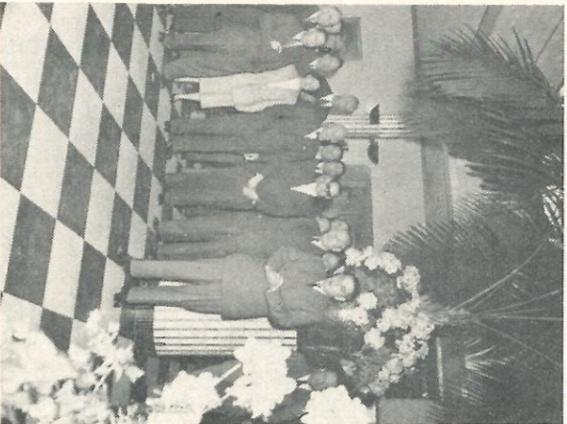
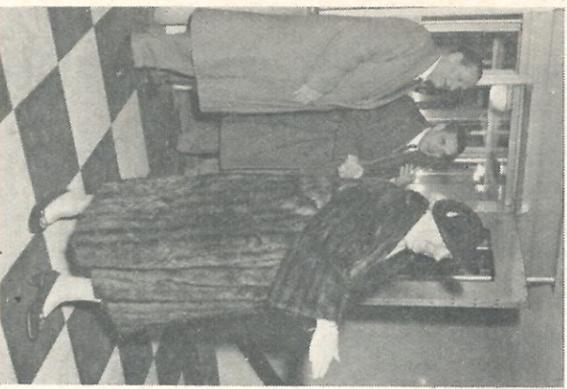
Durf, want er is rijp beraad voor nodig geweest het luitenaatschap vaarwel te zeggen voor de voor velen in 1926 dubieuze toekomst van de radio.

Mijnheer Leo is de man, die in het begin al spoedig zag, dat die klantjes zo te hooi en te gras geen reële basis voor de toekomst konden geven. Hij ondernam met een radiotoestel onder de arm de pelgrimstocht naar Stokvis, waaruit een proeforder voortvloede.

Hij was de man, die na de vreugde over het verkrijgen van de eerste grote opdracht tot levering van 309 toestellen binnen zes maanden, 25 jongens, kersvers van de ambachtsschool, aanman en een merkwaardige cursus in het bouwen van radiotoestellen gaf; de man ook, die later de stotzinger in productie nam en daardoor de seizoenspielen in de productie wist te nivelleren. Liefde voor het werk en het vernogen, die hietde op zoveel mogelijk mensen over te dragen zijn de redenen, waaraan mijnheer Leo zegt zijn succes te danken te hebben.

„En aan het feit, dat één ons geluk in het leven vaak van meer belang is, dan een pond verstand”. Voor wie leren wil is de les, dat deze carrière stoelt op de combinatie „mijn hobby is mijn werk”. De heer L. W. van der Heem acht de handel tekort gedaan in waardering. Zonder fabriekanten geen handel, maar zonder verkoop evengoed geen fabriekanten.

Mijnheer Leo heeft een mooi bureau

OOM LEO had plezier in de geslachte krijtslist, voor neef Jan opgezet met de moeder van mijnheer Jan, mevrouw Van der Heem (foto links).
 MINNEER LEO: „Val niet flauw, de dokter (van Werkum) staat naast me.” V.l.n.r. de heren L. W. van der Heem, drs v. Lutjerveld, Niermeier, De Boer, Van Randwijk, Van Bel, meej. Colijn en de heer Wezenaar.

Oom Leo, welkom bij Stokvis!

TOT MIJN SPIT heeft iemand mij gevraagd in dit blad iets te schrijven, over het feit, dat de heer L. W. van der Heem tot commissaris bij R.S. Stokvis en Zonen N.V. is benoemd.

Tot mijn spijt is dat gevraagd; ik had het liever geheel eigener beweging en spontaan willen doen.

Ik ben er minstens even blij om, als bij Van der Heem en Stokvis werken nu samen. Zij willen van die samenwerking gelukkig afleggen in hun bedrijven en zij willen die verbondenheid aan de buitenwereld tonen. Zij zijn trots op die samenwerking.

Sinds een kwart eeuw is Stokvis in het bezit van Van der Heem vertegenwoordigd. De zaak Van der Heem is in die periode belangrijk gegroeid en is nu ruimschotstoluwarsen. En reeds nu dien houde ik het volkomen verantwoord, dat Van der Heem in het bezit van Stokvis zitting neemt.

De nieuw benoemde commissaris is een man van grote energie en fantasie. Gedurende de oorlogsjaren was hij bij Stokvis mededirecteur. Hij kent onze zaak en zij neemt 'n grote plaats in zijn hart in.

Namens de leiding en namens die hele grote Stokvisfamilie wens ik hem van harte geluk bij zijn weder-inreden in de Stokvis gelederen.

Hij is daar oprecht welkom.

Dat deze benoeming is geschied op de dag, waarop ik het voorrecht heb 25 jaar aan Van der Heem N.V. verbonden te zijn, zou men geneigd zijn toermal te noemen, misst men deze naam toekent aan een orde, die men niet kent.

Leo, dat Stokvis nog vele jaren van jouw adviezen mag profiteren en, heel onderscheiden, dat ik dat mag ervaren.

J. VAN RANDWIJK.

1 Mei 1934.

Ook Uw huisgenoten

De Directie van Van der Heem N.V. stelt er prijs op, dat een personeelsorgan wordt uitgegeven.

Om de — zo noodzakelijke — band tussen alle medewerkers te verstevigen. Dat geschiedt op de manieren, die U in elk nummer ziet toegepast: het vermelden van jubilarissen, van nieuwkomers, van allerlei mededelingen, door humor uit ons bedrijf, enz.

Ook het geven van korte reportages over de werkzaamheden van een bepaalde afdeling of persoon draagt bij tot vermeerdering van de kennis van ons bedrijf en de waardering voor elkaars werk.

Daarom is het zo plezierig, dat velen bereid worden gevonden een bijdrage te leveren.

Een stukje in de hand, die ons bindt, wordt wel eens uit het oog verloren. Dat is de hand met de huisgenoten van de werkers uit het Van der Heemse Huis. Daarom: laat Uw huisgenoten „het V.D.H.-tje” ook lezen. Nog liever: laten zij ook eens een bijdrage leveren. Die wordt van harte begroet door De Redactie.

Hierbij dank ik ook namens mijn vrouw, directie, chefs en collega's voor de mooie cadeau's en de belangstelling, bij mijn huwelijk onderhouden.

D. VERWEY en echtgenote

Afd.: C. 4020.

Directie, chefs, bazen en personeel en Kerne van de Fabrieken Moanng en Utrecht: hartelijk dank voor de felicitaties en de mooie cadeau's, bij mijn 12½-jarig jubileum ontbangen.

Stofzuigmontage. C. LINDENHOF

De oudste band...

De oudste band tussen de heren Van Randwijk en Van der Heem vond de bekroning in de eerste opdracht van Stokvis tot levering van radiotoestellen uit onze fabriek. Die order ziet U hiernaast.

Het moet, behalve onze directie, ook de jubilerende president-commissaris met gerechvaardigde trots vervullen, dat Van der Heem N.V. in 27 jaar zo is gegroeid.

Om antwoord te krijgen op de vraag „Hoe wordt men president-commissaris, directeur, acteur, voetballer, commissaris van vele ondernemingen, enz., enz.” hebben wij de heer Van Randwijk thuis opgezocht.

Thuis: een eenvoudige villa met vriendelijke glas-in-lood-ramen, geleerd aan een drukke verkeersweg in Dordrecht. Een kleurig bord boven de erker vertelt, dat hier de vice-consul van Zweden woont, een eervolle benoeming voortgevolgd uit de vele contacten met dat land. Een druk op de bel en de gashoer doet zelf open.

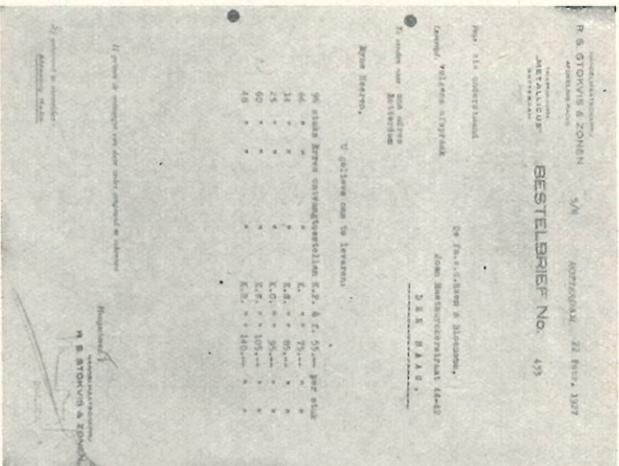
De heer Van Randwijk is een groot liehebber van de zon. Daarom geschiedt het praatje in de tuin, in de zon, op de rustbank (verjaarsgeschenk van zijn dochter, mevrouw mr. Henny).

„Over de band tussen Van der Heem als fabrikant en Stokvis als verkooporganisatie zullen jullie wel genoeg weten.” De heer Van Randwijk lacht, als wij hem vragen hoe hij tot directeur van een handelshuis met drie en twintig-honderd employés en president-commissaris van een fabriek met meer dan tweeduizend werknemers is opgeklimmen.

„Heel in het kort: na enkele kantoor-beantjes kwam ik als aankomend be-dienende bij Stokvis. Door omstandigheden (de heer Van Randwijk zal bedoe-len: door heel hard en met liede werken. Red.) werd ik na een paar jaar chef van de toen nog onbetekende afdeling gereedschappen. Die afdeling is met de bloei van Stokvis in belangrijkheid toegenomen. Mijn benoeming tot onder-directeur, later tot directeur volgde.

In 1927, bij het eerste bezoek van de heer L. W. van der Heem, moet ik in-tuitlet iets hebben gezien in de toekomst van radiotoestellen. Dat gevoel bleek al spoedig juist te zijn: Van der Heem moest voorbereiden en de financiële interesse maakte mij commissaris.

Ik heb diepe bewondering voor de heren Van der Heem, die door durf, initiatief en een schier onbegrensde werklust zichzelf hebben gemaakt tot wat zij nu zijn. Daarmede tevens door de geschieden werkgelegenheid ook so-ciaal zich hebben geschaard onder de Nederlanders, die in de onmisbare industrialisatie een groot aandeel hebben gehad.” Uit het gesprek blijkt een enorme waardering en geneegenheid met name voor onze oudste directeur.

„Zijn integriteit maakte, dat hij in de benarde oorlogsjaren tot directeur van Stokvis werd benoemd. Het is voor de directie van Stokvis verheugend, mijnheer Leo met ingang van 1 Mei tot commissaris van onze zaak benoemd te zien. Hiernaast wordt tevens de nauwe samenwerking tussen onze ondernemingen naar buiten geaccentueerd.”

Over het advies, hoe te handelen om een functie als die van de heer Van Randwijk te bereiken, zegt hij: „Zorgen dat je niet te veel in de gaten loopt, naast hard werken en lijdde voor je taak hebben: wat je presteert en ge-presteerd hebt, daar komt het op aan.” Onze president-commissaris verstaat de kunst van het kiezen van medewerkers, waardoor hij weet, dat hij ook de

...en de jongste band

Ook namens mijn vrouw bedank ik Directie, Chefs en collega's van harte voor de mooie cadeau's, die wij bij ons huwelijk kregen.

* P. PRONK

Mede namens mijn echtgenoot dank ik de Directie, Chefs en collega's voor de cadeau's en belangstelling bij mijn huwelijk onder-vonden.

G. n. d. Voort-Bijne, afd. Montage.

„Inter Amicos”, het Dordtse amateur (!) toneelgezelschap voerde eergisteravond voor de Van der Heemers het stuk „De Forcellenvisser” op. V.l.n.r. de bisschop (J. van Randwijk), de moeder (Jenny Moolkamp), Nelly (Wilka Sleuwtis) en René (H. C. Helleman)

VOLGENS DE ARTIKELEN 66 en 67 der Grondwet worden Ridderorden ingesteld door een wet, op voorstel der Koningin. Hier te lande bestaan de volgende orden: Militaire Willemso-Orde, Orde van de Nederlandse Leeuw, Orde van Oranje-Nassau, Huisorde van Oranje, Huisorde van de Gouden Leeuw van Nassau. De Orde van Oranje-Nassau is ingesteld bij de wet van 4 April 1892 en strekt

tot verovende onderscheiding van Nederlanders of vreemdelingen, die zich jegens de Koningin en de Staat of jegens de maatschappij op bijzondere wijze hebben verdienstelijk gemaakt."

Zij bestaat uit 5 klassen, t.n.v. de Grootkruizen, Groot-officieren, Commandeurs, Officieren en Ridders, alsmede uit Eremedailles, te verlenen in goud, zilver of brons.

Wel te onderscheiden van de instelling ener orde valt de benoeming daarin in enigerlei klasse. Deze geschiedt door H.M. de Koningin, zij het in overeenstemming

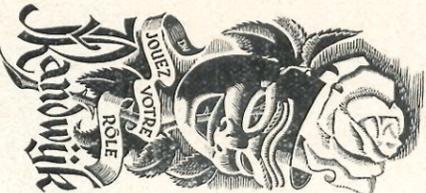
met het karakter der Nederlandse staatsinrichting onder veranwoordelijkheid van de desbetreffende Minister. Hierin ligt de verklaring van het feit dat bij gelijktijdige onderscheiding (zodra dit gebruikelijk is ter gelegenheid van Hare Majesteits verjaardag) van verscheidene landgenoten en -voorzoover zulks mogelijk is - van vreemdelingen de benoemingsbesluiten zijn ingedeeld in categorieën, ooreenkomende met de ministerie departementen.

De heer J. van der Heem werd tot officier in de Orde van Oranje Nassau benoemd bij Koninklijk Besluit van 10 April 1954, No. 17, in de categorie Economische Zaken.

Bij de vele mensen, welke onze Directie naar aanleiding van deze benoeming reeds merden aangeboden of nog zullen bereiken - een gebeurtenis welke op de dag of plaats vóór 5 jaar na de toekenning van dezelfde onderscheiding aan de heer L. W. van der Heem - poegen redactie-commissie en redacteur van het V.D.H.-tje in waardering en met dreugde ganne de hanne.

„De Forellenvisser“

„gepeeld door „INTER AMICOS“ beroepstoneel!

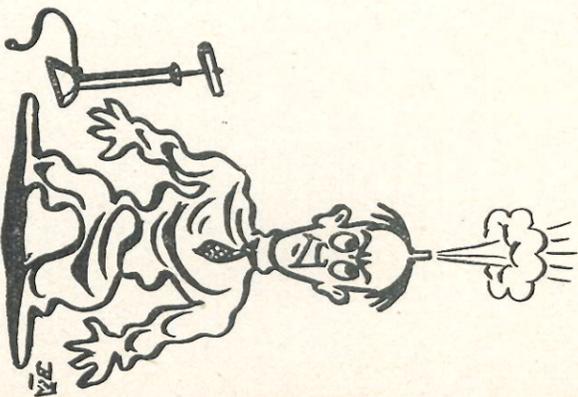
ZESHONDERD-VIJFTIG Van der Heemers, alsmede genodigden, hebben genoten van de voortreffelijke opvoering, eergisteravond aangeboden door de heer J. v. Randwijk.

Na kennisgeving van critieken over vroegere prestaties van „Inter Amicos“, de Dordtse amateur-toneelvereniging, waarvan onze president-commissaris

reeds 42 jaar voorzitter is, waren de verwachtingen vrij hoog gespannen. Zoals is gebleken, toch nog niet hoog genoeg. De beperkte ruimte in deze kolommen laat geen gedetailleerde beschrijving toe. Hetgeen wij op 29 April hebben gezien, leunt zeer dicht tegen beroepstoneel aan.

Namen noemen heeft geen zin: het samenspel was uitstekend, de typeringen waren heel knap.

Zesshonderdvijftig mensen in één zaal zijn zó gevangen geworden in dit drama, dat een vallende speld hoorbaar geweest zou zijn. n Prachtige avond, lot voor te-gisseur Bert Dijkstra.

Op de onderavond, onlangs gehouden, sprak dr Johan H. Scheurer over de vijf-tijdsbesteding van onze jeugdige werkers. Over het gebrek aan hobby's zei hij toen om.: „Zonder dat de jongens het weten, lopen zij dan leeg.“ Waardoor de heer Vroklage bovenstaande opvatting tekende.

Nieuwe cantine in Arentzstraat

Op Dinsdag 20 April heeft de heer Meijls de nieuwe cantine met aanbouwd badhuis in de Arentzstraat officieel in gebruik gesteld.

Na een korte toespraak tot het gezamenlijke personeel, overhandigde de heer Meijls de sleutels van het nieuwe gebouw aan de baas van deze Utrechtse afdeling, de heer van Beem. De heren Carosouw en Stout alsmede Meij, Hendrickx waren bij de opening tegenwoordig.

Eigenlijk zou ik eerst zelf een bad moeten nemen, maar ik geloof dat het zo ook wel gaat“, zei o.a. de heer Meijls in zijn speech.

In een kort overzicht gaf spreker enkele punten aan, welke voor de totstandkoming van het gebouw hadden geplaat. Speciaal het badhuis, waarin enkele ruime doucheellen en bovendien twee flinke geisers zijn ondergebracht, vond spr. een aanwinst.

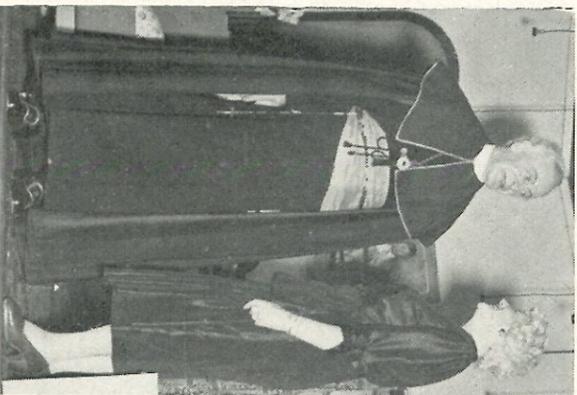
„Het personeel van de afdelingen Galvano, de Laksputerij en de Slijperij kan voortaan schoon gewassen naar huis gaan“, aldus de heer Meijls.

Ook de voltooiing van de gezellige cantine was volgens spreker een belangrijke stap vooruit, al moest hij er aan toevoegen, dat de vlotheid, waarmee dit is geschied, soms wat te wensen had overgelaten.

„Maar“, betoogde de heer Meijls, „Gods molens malen nu eenmaal langzaam.“

Tot slot wakte hij de aanwezigen op, het interieur in goede staat te behouden. Na afloop werden de aanwezigen getracteerd op koffie en sigaretten.

H. COOMANS

MONSEIGNEUR LESCURE (J. van Randwijk) en zijn jeugdvriendin, de moeder van Jean (Jenny Moolkamp).

PARAAT... VOOR HEN DIE STIEBVEN

Wanneer bet U vergaat als mij, is bet mogelijk dat U op een gegeven moment in de knoop komt met Uzelf. Die knoop kan worden vervoorzakt door een financieel probleem, een ander materieel vraagstuk waarvoor U nit geestelijke moeheid niet meer wilt strijden om bet knijf te raken en dat kan dan tevens betekenen, dat Uw moreel niet sterk genoeg is, om met de vereiste kracht dag in, dag uit, verder te gaan.

Omdat dit verschijnsel zich rather manifesteert dan wel wenselijk is, en omdat de herdenking van de berijding voor de deur staat, is bet goed daarover eens met U van gedachte te wisselen.

Tweelen belanden tegenwoordig in een sfeer van neerslachtigheid, die bet leven somber maakt. De én zit daarover een paar dagen lener, maar een ander kan er zich niet meer nit losmaken. Zonder in te gaan op de redenen hiervoor: men MOET zich daarvan kunnen berijden. Omwille van Uzelf, omwille van Uw buitgenoten, Uw vrienden, ja en ook omwille van Uw naderland en... omwille van hen die er niet meer zijn.

Special doel ik op diegenen, die in de oorlog zijn omgekomen: gefatiseerd, gestorven in een concentratiekamp, gestorven op bet slagveld. Weet U, zij sterven niet omdat bet nu eenmaal niet anders kon. Zij sterven „ergens“ voor. Het is irrelevant, of én zich offerde nit idealistische overwegingen, en ander nit nederlandsche en een derde om weter andere redenen: ten slotte sterven zij voor U, voor ons. Het DOET er immers niet toe of zij zich realiseerden, wat hen bewoog tegen de Duitsers op te trekken: want zelfs zij, die zichzelf geen reukenschap gaven van de moeiten van bun strijd, zij hadden dan toch diep in bun binnenste „iets“ wat hen deed strijden voor ons, om een vrij land terug te winnen. Zeker, zij deden dat ook voor zichzelf: om zelf straks te kunnen gaan en staan waar zij wilden en om vrij te kunnen leven en werken en om fijn weer te mogen zeggen hoe je erover denkt. Alleen: zij hebben bet niet overleefd.

De berijding heeft velen niet gebracht wat zij ervan hadden verwacht. En tentlotte leidt dat besef sommigen tot bespiegelingen van „bet is knudde in Nederland en verrol in de rest van de wereld“.

Wanneer U in dat stadium bent aangeland en daardoor zo met Uzelf in de knoop zit, dat U de nodige levenswijf niet meer kunt opbrengen, dan kan bet nuttig zijn dat U naar de Walsdorpernkke gaat.

Drie bonten krizen duiden aan, dat hier Nederlanders werden vermoord. De Walsdorpernkke is nu, negen jaar na de berijding, niet gevonden dan de genulge naar bet Duitse opbrengen de dood werden ingevuld. Hier immers worden jaarlijks op de 4e Mei zonden lospreken en zonder verloop de doden nit bet gebete land beradacht.

Op deze plek komt U dan met Uw sombere gedachten. Zomare eens, bij woerken op een mooie dag. Wellicht blijft U bet „knudde“ vinden in Nederland, blijft de wereld een „verrobbel“.

Maar bereft in ELK geval, dat zij die stieren, „ergens“ voor stieren. Als U ZELFS hier niet kunt terugvinden een dankbaarheid, dat U de berijding hebt beleefd, zelfs niet een blijfde kunt opbrengen over de VRIJE wijldheid om U heen, dan kan er toch nog wat voor U overblijven. Dat moet dan zijn bet realiseren van bet feit, dat de doden iets hebben achtergelaten: een eenzame vrouw, een vriend, een kind.

En een plicht. Mischien kunt U dan in de plicht vinden, om verder te gaan. Niet definitief, niet alleen maar te doen, wat noodzakelijkwijze gedaan moet worden, maar met de bij die plicht behoorende lef om te strijden tegen alles wat nit èt goed is: om te behouden alles, wat wel goed is.

Dars hebben de nabestanden recht op, maar in de eerste plaats de genulleen. Die moed te kunnen opbrengen, paraat te zijn, om op deze wijze verder te gaan, eerst dat besef maakt bet offer van hen, die nu slapen, niet terugseifs. Ni.

Welkom

B. G. Holswider, Mechanische afd. T.C.; H. Kort en F. Stumpf, Inleeband; F. H. Nieuwland, Montagecontrole; J. C. v. Aaist, Kostprijs; F. A. Eisborg en G. Vacher, Tyd-schrijverij.

Welkom in Utrecht: J. W. Hoonakker, afd. Draaterij; J. G. Lin-schoten, afd. Magazijn.

Gefeliciteerd

met het huwelik van: De heer J. Koning (afd. Montage) met mej. L. Hutelis per 14-4-54. B. Roos van Raadsheven, afd. expeditie op 23.4.1954 met mej. H. v. d. Kruyf.

GEBOREN

Mientje Sophia, dochter van J. S. v. Baaren-Franckoven, afd. Montage per 24.4.54. Franciskus Maria, zoon van Th. A. v. d. Wee, afd. Montage per 24.4.54. Catharina, Maria, Theodora, dochter van G. Meyers, afd. Wiskel op 15.4.1954.

Paastournooi Utrecht

Het grote Paas-klaverjastournooi, dat op Donderdag 15 April in de cantine van fabriek Utrecht werd gehouden, is een overtuigend succes geworden. De avond was georganiseerd door de heren Van der Linden, Bul en Loozeekoot.

De Directie gaf haar — zo gewaardeerde — medewerking, door voor de helft in de kosten bij te dragen. Voor de prijzen waren enige honderden eieren beschikbaar gesteld, welke een buitengewoon stimulerende invloed op de prestaties uitloefden. Er werden teminste tientallen „pannen“ gespeeld door de 64 deelnemers, die tenslotte allen — de laatste evengoed als de eerste — in de prijzen vielen.

Winnar werd de heer Pel met een totaal van 6474 punten.

H. COOMANS.

De Maanweg heeft een eigen — prachtige — brievenbus in de Postkamer. Ontwerp van de heer De Jong, vervaardigd door de heer Van Noort. Figuratief: mej. Strathof.

WIELENBANDERS VOOROP

Er worden door enkele Enaf-personeelsleden wel degelijk bijdragen voor ons VDH-tje geschreven, maar uit Uw brief aan de Redactie blijkt, dat U geregeld minstens één keer de naam „Enaf“ of „Solex“ wilt lezen.

Vergeet niet, dat wij onder dezelfde Directie als aan de Maanweg en Utrecht ressorteren en dus de broede Van der Heem-schare vormen, die bevelde zijn van alle producten, die wij vervaardigen en dat wij in diversen daarvan over en weer een aandeel hebben in het tot stand brengen ervan.

Het is U toch bekend, dat Utrecht en de Maanweg eveneens medewerken om onze Solex compleet te maken en ver-wachten begrip van U, dat de Enaf-bijdragen voor „het VDH-tje“ daarom algemeen worden gehouden.

Indien er echter onder U zijn om over zijn afdeling een aardig gebreuen of een wetenswaardigheid over Uw werk te schrijven, dan zal dit de VDH-lezers zeker prettig stemmen.

Dus raden wij U aan, de hand aan de schrijverijploeg te slaan en geen angst te hebben voor Uw eventuele taal-onkundigheden, want die haalt de Redactie er wel uit.

Wielensband-werkers en natuurlijk ook overige Enaffers: neem, als U des avonds even rustig zit, de kans waar om ook eens Uw woorden in o n s VDH-tje te vertolken.

EEN STEM VAN DE ENAF

Dank voor deze opwekkende woorden. Wij gaan nog verder dan de symbolieke schrijver van het bovenstaande. Wanneer Uw angst voor taalfouten zo groot is, dat U daarom de pen niet durft opnemen, geeft U dan hetgeen U op het hart hebt even telefonisch door aan de Redactie of — wij schrijven dit zonder te vragen — aan één van de — aardige — dames van Uw kantoor. Dan komt Uw bericht vanzelf in UW VDH-TJE.

Aangeboden: Een keurige drie-kamerwoning; Huur f 7,90.

Gevraagd: een soortgelijke woning in Ede, Arnhem of omgeving.

Te bevragen: Mevr. Hagebeek, T. Cavusstraat 17, Voorburg.

Aangeboden: Zonnige eerste etage te Voorburg, bestaande uit 2 kamers en suite, 2 slaapkamers, huur f 17,70 (incl. verhoging). Gewraagd: Woning te Scheveningen. Opgeven: Kerst, Werkvoorbereiding.

